

במצולות ים כל חטאתם, תשעה. תתן אמת ליעקב, עשרה. חסד לאברהם,
חד סר. אשר נשבעת לאבותינו, תריסר. מימי קדם, תליסר. לקביל דא,
אל רחום וחנון וגו', ואינון לתתא.

ואי תימא, משה איך לא אמר אלין עלאין. (קל"ח) אלא, משה לא אצטרין,
אלא לאתך דדינא אשתכח, ובאתך דדינא אשתכח, לא בעי הכי
למימר. ומשה לא אמר, אלא בעידנא דישראל חאבו, ודינא הוה תלייא,
ובגיני כך לא אמר משה, אלא באתך דדינא אשתכח. אבל בהאי אתר,
סדורא דשבחא דעתיק יומין מסדר נביאה.

ואינון תליסר תקונין דדיקנא עלאה קדישא, טמירא דטמירין, תקיפין,
לתברא ולאכפייא כל גזרי דינין. מאן חמי דיקנא עלאה קדישא,
טמירא דטמירין דלא אכסיף (ס"א אתכס) מגיה. ובגין כך, כל שערוי קשישין,
ותקיפין בתקונוי (דף קל"ב ע"א).

ואי תימא, אי הכי הא שערי דלתתא, אינון אוכמי, אמאי לא הוו דא
כדא. דתנא כתיב, (שיר השירים ה) קווצותיו תלתלים שחורות פעורב.
וכתיב, (דניאל ז) ושער רישיה פעמר נקא. לא קשיא, הא בדיקנא עלאה,
הא בדיקנא תתאה. ועל דא, פד אתיהיבת אורייתא לישראל, אתיהיבת
באש שחורה על גבי אש לבנה.

ועקרא דמלה משום דהני שערי בגין דממוחא אשתכחו לאתמשכא
למוחא דלתתא ואינון לעילא מן דיקנא דיקנא בלחודוי הוא.
וכל תקונוי בלחודיהון אשתכחו. דיקנא בלחודוי. ושערי בלחודיהו.
תקונא קדמאה תקונא דשאר מרישא דשערי דרישא. ותאנא, כל תקוני
דיקנא לא אשתכח אלא (מחומא דלבא) ממוחא דרישא, (ס"א מתקוני דרישא)
והכא לא פריש הכי, דהא לא הוי. אלא תקונא דא, דנחית מן רישא
דשערי דרישא, הכי אשתכח. (חסר כאן).

ומהאי דיקנא אשתמודע, כל מה דהוי ברישא, דאלף עלמין דחתימין
(ס"א אלף עלמין חתימין) בעזקא דדכנא. עזקא, דכליל כל עזקין.
אורכא דכל שערא, דנחית מקמי אודנוי, לא הוי אריכא. ולא אתדבק
דא בדא, ולא (ס"א דכלא) נחתיין. אלין שעריין. מפד נגדין אתמשכון
(ס"א אלא מפד נחתיין אלין, שעריין. נגדין ואתמשכון) ותליין.

ושירותא דתקונא קדמאה, תלתין וחד קוצי, שקילן, אתמשכון עד רישא
דפומא. ותלת מאה ותשעין נימין אשתפכון בכל קוצא וקוצא.
תלתין וחד קוצי שקילין, דהוו בתקונא קדמאה תקיפין, לאכפייא לתתא,
פחושפון א"ל. מהו א"ל. תקיף יכול. ובכל קוצא וקוצא, מתפרשין